

**בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי**

20 בינואר 2013

ה"פ 61045-01-12

א.ע. משכן בניה ופיתוח בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אבי גורמן, דוד קמחין

המבקשת:

נגד

פקיד שומה ירושלים 2
ע"י ב"כ עו"ד רנאד עיד (פ"מ י-ם, אורח)

המשיב:

פסק דין

1. עניינו של פסק זה בתובענה שהוגשה בדרך של המרצת פתיחה, אשר מבוקש בה סעד הצהרתי לפיו המשיב (פקיד שומה) מעכב שלא כדין ובניגוד להוראת סעיף 159א(ב) לפקודת מס הכנסה [נוסח משולב], תשכ"א-1961 סכומים שונים ששילמה לו המבקשת בנוגע לשנות המס 2008-2010. המדובר בסכומי קרן המסתכמים בכ-460,000 ש"ח.
המבקשת מציינת בפתיח לתובענה כי היא "עותרת למתן פסק דין בין היתר על מנת לאפשר לה להעביר חלק מהחזר המס למשיב עצמו במסגרת מס ערך מוסף בו היא חייבת למנהל מע"מ ירושלים ואת היתרה להשיב למבקשת".
2. במועד מאוחר להגשת התובענה הודיע המשיב למבקשת (ב-2.4.12) כי החליט לפסול את פנקסי החשבונות שלה לשנים הנ"ל בשל כך שנכללו בהם ובדוחות של המבקשת חשבוניות פיקטיביות שאינן משקפות עסקאות אמיתיות בין המבקשת לבין מוציא החשבוניות. באותו מועד גם הוצאו למבקשת שומות על פי מיטב השפיטה לשנים הנ"ל מכח סעיפים 145 ו-194א(2) לפקודת מס הכנסה, אשר במסגרתן הועמדו ההכנסות החייבות של המבקשת על סכומים גבוהים בהרבה מאלה שעליהם דיווחה והצהירה המבקשת.
3. בתשובה שהגיש המשיב לתובענה דן כפר המשיב בזכותה של המבקשת לסעד המבוקש.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט רפאל יעקובי

20 בינואר 2013

ה"פ 61045-01-12

4. לאחר שהמשיב הגיש בקשה לחייב את המבקשת בהפקדת ערובה להוצאותיו, הוסדר בקדם המשפט שהתקיים ב-17.4.12 כל הקשור בטיעונים לגבי אותה בקשה והוסדר גם מסלול הדיון בתיק כולו. כך נרשם בפרוטוקול אותו דיון:

"השמענו ושמענו דברים באריכות מחוץ לפרוטוקול.
נשמעה המלצה להידבר לגבי כל הנחוץ. למקרה שיישאר צורך בכך מוסכם שמהלך הדברים בתיק דנן מכאן ולהבא יהיה כדלקמן: המבקשת תשיב לבקשה לחיובה בערובה להוצאות (שהוגשה אתמול) עד 2.5.12, ותהיה זכות תשובה לתשובה תוך 7 ימים מקבלתה. אם יוחלט שהמבקשת פטורה מהפקדת ערובה, או יוחלט שהמבקשת חייבת בכך והיא תעמוד באותו חיוב הרי שממועד החלטה או הפקדה כנ"ל יוגשו סיכומים לגבי התובענה על יסוד החומר שבתיק כדלקמן: המבקשת – תוך 30 יום, והמשיב – תוך 30 יום מקבלת סיכומי המבקשת. מוסכם שימי פגרה רלבנטיים יבואו במניין הימים".

5. בעקבות קדם המשפט הנ"ל הוגשו טיעונים וניתנה החלטה בבקשה להפקדת ערובה (ב-8.5.12). מכח ההחלטה שניתנה הפקידה המבקשת ערבות ע"ס 20,000 ש"ח (ב-20.6.12) ונכנס לתוקפו המסלול הדיוני שעניינו הגשת סיכומים כנ"ל.

6. בסופו של דבר, כדי לאפשר לצדדים למצות טיעוניהם, נתאפשרה הגשת סיכומים במתכונת בת ארבעה שלבים (ראו החלטה מ-10.9.12). משנשלמה הגשת הסיכומים הוכשרה הקרקע להכרעה במה שעל הפרק.

7. לאחר שקילת המכלול, הגעתי למסקנה כי דין התובענה להידחות.

8. לתוצאה דלעיל אני מגיע בשל כך שלנוכח מצבה של המבקשת קיים חשש משמעותי שאם המשיב יחזיר לה סכומים כלשהם ויתברר בהמשך כי עליה להחזירם למשיב עלולים ואף צפויים להתעורר קשיים משמעותיים ביותר מבחינת אפשרות הגבייה, עד כי ניתן לומר כי סיכויי הגבייה יהיו קלושים. בהמשך לכך, הרי שאפילו מנקודות מוצא נוחות למבקשת לגבי עניינים שונים, די בטעם האמור כדי להימנע ממתן הסעד שהמבקשת עותרת לו.

בית המשפט המחוזי בירושלים לפני כב' השופט רפאל יעקובי

20 בינואר 2013

ה"פ 61045-01-12

9. בענייננו עולות לכל אורך הדרך טענות של המשיב בדבר מצבה הבעייתית ביותר של המבקשת, וטענות אלה אינן זוכות למענה של ממש מטעם המבקשת.
10. העניין האמור עלה בבקשה לחיוב המבקשת בערובה להוצאות המשיב (הנ"ל בסעיף 4). באותה בקשה הזכיר המשיב את טענות המבקשת עצמה לפיהן היא עומדת בסכנת סגירה והערת עסק חי בדוחותיה הכספיים וכן כי המבקשת נאלצת להפסיק את פעילותה העסקית תוך הותרת שובל של חובות שהגיע מועד פרעונם, המהווה סיכון משמעותי לחדלות פירעון. טענות אלה לא זכו למענה מצד המבקשת, ובהמשך לכך אכן חויבה המבקשת בהפקדת ערובה, והיא עמדה בחיוב זה בכך שהמציאה ערבות (כנ"ל בסעיף 5).
11. מצבה הבעייתית של המבקשת עלה גם בתשובת המשיב לתובענה ובסיכומי המשיב. המשיב הזכיר בתשובתו לתובענה (בסעיף 41) ובסיכומיו (בסעיפים 55-56) כי השומות שהוצאו למבקשת מכח סעיפים 145 ו-194(א)(2) לפקודה (כנ"ל בסעיף 2) הוצאו בין היתר בשל החשש שלא ניתן יהיה לגבות מן המבקשת את המס בגין הכנסותיה. בסיכומיו (בסעיף 6) ציין המשיב גם כי "בסמוך לבדיקת דיווחי המבקשת, הפסיקה המבקשת מסיבות מובנות את פעילותה הכלכלית". טענות אלה לא זכו למענה מצד המבקשת בהזדמנויות שהיו לה לשם כך.
12. עמדת המשיב כי לנוכח מצבה של המבקשת אין להיעתר למבוקש בתובענה עולה בקנה אחד עם פסיקת בית המשפט העליון. כך למשל ברע"א 1298/07 פקיד שומה רמלה נ' ברקת (פסק דין מ-1.7.07) נפסק ע"י כב' השופט (כתוארו אז) גרוניס כי גם מנקודת הנחה שסעיף 159א הנ"ל חל במקרה מסוים, "אין בכך כדי להביא בהכרח לקבלת בקשתו של המשיב (שם דובר בנישום – ר.י.) לקבל את החזר המס עוד לפני הכרעה סופית". בהמשך לכך נקבע ויושם שם כי "במקום שבו עלולה להיות לפקיד השומה בעייה מבחינת אפשרות הגבייה" של סכומים שיחזיר, הרי שאין מקום לחייב את פקיד השומה בהחזרים.
13. די במה שנקבע לעיל כדי להביא לכך שעל יסוד הנתונים והטענות המשמשים תשתית להכרעה דנן, המצביעים על כך שקשיי הגבייה עלולים להיות משמעותיים ביותר, עד

**בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפאל יעקובי**

20 בינואר 2013

ה"פ 61045-01-12

כדי סיכויי גבייה קלושים – לא יוענק למבקשת הסעד שהיא עותרת לו ותובענתה תידחה.

14. כאמור, התובענה נדחית.

15. על אף התוצאה הסופית דלעיל, הרי שבמכלול נסיבות המקרה איני מוצא מקום לעשות צו להוצאות, וכל צד ישא בהוצאותיו.

16. הערבות שהפקידה המבקשת תוחזר לה.

ניתן בהעדר הצדדים היום, ט' בשבט תשע"ג, 20 בינואר 2013.

חתימה